(Red - Efter mordet på en rapartist har de grekiska myndigheterna gått till angrepp mot den nynazistiska organisationen Gyllene gryning. Artiklarna nedan argumenterar mot att ett förbud av och juridisk process mot Gyllene gryning kommer att lösa frågan om det nynazistiska hotet.)

Leigh Philips:
Att förbjuda Gyllene gryning är ingen lösning: sedan kommer de att komma efter vänstern

*[Leigh Philips var fram till 2012 ekonomijournalist på EUobserver. Denna artikel kommer från EUobservers blogg (*blogs.euobserver.com*), 30 september 2013. Översättning från engelska, Göran Källqvist.]*

Det finns de som kommer att hylla arresteringen i lördags av Gyllene grynings ledare Nikolaos Michaloliakos och den grekiska regeringens kraftåtgärder mot detta nynazistiska parti efter det politiska mordet på rapparen och vänsteraktivisten Pavlos Fyssas förra veckan.

Mina Facebook- och Twitterflöden har varit fyllda av hyllningssånger för regeringens åtgärder mot det nynazistiska partiet.

Vissa anser att de styrande partierna, i synnerhet Ny demokrati, genom sina razzior mot avdelningar, beslagtagande av en del vapen och arresteringen av en ledande medlem på grund av anklagelser för att ha bildat ett kriminellt gäng, slutligen om än försenat har insett att Gyllene gryning nu hotar deras intressen lika mycket som det hotar vänstern och invandrare.

Det kanske är så. Kanske regeringen verkligen har beslutat att det räcker nu, oavsett hur användbara fascisterna har varit fram till denna vecka, och att man nu måste sätta munkorg på kamphundarna. Jag har inte tillgång till insidan på premiärminister Antonio Samaras' eller Nikos Dendias', hans invandrarfientliga minister för allmän ordning och skydd av medborgarna [sic], huvuden. Så jag vet inte.

Men jag är skeptisk.

Trots min avsky mot partiet är jag rädd att jag måste avstå från detta firande, delvis därför att jag upplever att bevisen tyder på att de hårda tagen i bästa fall är föga mer än ett politiskt teaterstycke.

Men på ett mer grundläggande plan också därför att jag oroar mig för att, mot bakgrund av de dominerande men oärliga medias politiska diskussion om ”två ytterligheter” till vänster och höger – där man talar om den så kallade ”yttersta vänstern” SYRIZA, fackföreningarnas strejker och mindre vänstergrupper i samma andetag som man talar om Gyllene gryning – så är dessa åtgärder mot nazisterna ett förspel till liknande men mer djupgående angrepp mot delar av vänstern.

Jag skulle hellre se att Gyllene grynings teorier besegrades i öppen politisk strid och att dess medlemmar jagas och sopas bort från gatorna av folkliga antifascistiska mobiliseringar istället för att arresteras av samma personer som för bara några dagar sedan stod bredvid och samtyckte medan svartskjortorna genomförde sina pogromer.

Låt oss vara tydliga: Grekland har lagar för att ta itu med personer som deltar i våldshandlingar, som partiaktivisternas våldsamma angrepp på invandrare, vänstermänniskor och bögar och lesbiska, och förvisso ta itu med någon som mördat en rapartist. Men dessa lagar upprätthålls inte. Polisen har vid upprepade tillfällen blundat för partiets våld eller aktivt arbetat tillsammans med dess medlemmar. Det är på intet sätt konspiratoriska fantasier att hävda att det finns ett hemligt samförstånd mellan polisen och fascisterna.

Tvärtom är detta samförstånd välkänt, det diskuteras av människorättsgrupper, journalister i ledande media och nu ledande politiker. Detta samförstånd är lika mycket ett faktum, en visshet, en sanning

– som gravitation, eller att pi:s decimalsiffror aldrig tar slut, eller att det är ett misstag att röra sina privata delar efter att ha hackat habanero.

Här är ett uttalande från Sjukhusläkarnas förbund i Aten och Pireus från 19 september, efter mordet på Fyssas:

> I egenskap av läkare på Tzanio-sjukhuset uttrycker vi vår starka oro eftersom det igår kväll, efter protesterna mot en Gyllene gryningsmedlems mord på den unge Pavlos Fyssas, fördes in 31 demonstranter till kirurgavdelningen, alla med slag mot huvudet. De skadade personerna rapporterade om slag med batonger, hjälmar, sköldar och sparkar från Delta- och Dias-gäng (motorcykelpoliser), medan det förekom rapporter att medlemmar ur Gyllene gryning hade stått bredvid polisen och kastat stenar mot demonstranterna, riktade mot huvudet.
>
> En av de skadade personerna fick efter en operation läggas in på sjukhusets ögonavdelning med en sprucken ögonglob, orsakad av en behållare från en chockgranat. Han anger att man siktade rakt mot hans huvud och han riskerar att permanent förlora synen på ena ögat. Vi kräver ett stopp för polisens intensifierade statliga och parastatliga förtryck för att inte behöva sörja ännu fler offer.

I kölvattnet till arresteringen av parlamentsledarmötena från Gyllene gryning avgick två överordnade polisofficerare – de regionala polisbefälhavarna för södra och centrala Grekland – medan sju andra blev suspenderade. En officerare arresterades, misstänkt för att samtidigt ha arbetat som säkerhetsvakt för partiet. Detta är inga obetydliga personer: fem överordnade flyttades till andra poster i väntan på utredningar om samarbete: cheferna för polisens specialstyrkor, interna angelägenheter, avdelningen för organiserad brottslighet, avdelningen för eldvapen och sprängämnen och motorcykelavdelningen Dias.

Regeringen sa att dess samtidiga aktioner mot officerarna var för att ”säkerställa absolut objektivitet” vid utredningen av Gyllene gryning. Försvarsminister Dimitris Avramopoulos har också beordrat en utredning av anklagelserna att en del medlemmar ur arméns speciella elitstyrkor har tränat partiets milis.

Men polisens samarbete med partiet är knappast ett nytt avslöjande. Vid en internationellt känd händelse 2012 stod polisen bredvid medan partiet kastade sten in i en öppen teatersalong där en pjäs med gay-innehåll framfördes. Teaterchefen ringde till polischefen och bad om skydd mot pöbeln när fascisterna misshandlade journalister.

”Det var den grekiska Kristallnatten” sa pjäsens regissör till BBC:s Paul Mason vid det tillfället. ”Folk åkte hem med brutna ben. Varenda dag ringer de mig nu, de ringer till teatern och säger: era dagar är räknade.”

Angrepp från partiets översittare mot invandrares marknadsstånd sker ostraffat, också under polisens vaksamma ögon. Kravallpolisen skyddar energiskt partiets lokaler mot demonstranter. För två veckor sedan fördes sju medlemmar ur grekiska kommunistpartiet till sjukhus efter att omkring 50 män med kofötter och träklubbor med spik attackerat dem när de satte upp affischer om en ungdomsfestival i hamndistriktet Perama, ett starkt fäste för vänstern. Men polisen i närheten höll sig enligt vittnen kallsinniga. Regeringen har sedan länge känt till vad partiet hittat på och hur polisen ger det en nick och en blinkning, men ändå har både partiet och dess polisbevakare agerat helt ostraffat.

Antingen är ministern för allmän ordning, Dendias, helt inkompetent eller så har han själv avsiktligt blundat för det uppenbara.

Men jag tror snarare att den enda slutsats man kan dra är att landets ledning ansåg att gatuligisterna fyllde ett användbart syfte mot vänsterns folkliga agitation mot Europas åtstramningar, eller åtminstone avledde uppmärksamheten från den ekonomiska katastrofen genom att koncentrera sig

på invandrare, men nu med mordet på Fyssas måste man få hunden att gå fot.

Under de senaste månaderna har en del kommentatorer, som journalisten Babis Papadimitriou på Skai TV, krävt att Gyllene gryning ska släppas in från kylan, och få gå med i regeringskoalitionen, så länge det kan bli ett ”seriöst parti” och isolera de värsta ligisterna. Partiet stod högt i kurs innan mordet – och de flesta opinionsundersökningar placerade partiet på tredje plats med 12 eller 13%, även om en intern regeringsundersökning i juli gav fascisterna chockerande 18%. Det har förlorat ett par procent efter mordet, men i sina starkaste fästen tyder opinionsundersökningarna på att det utan problem har skakat av sig mordet.

Ett antal ledande parlamentsledamöter har sedan en tid funderat på att ta med partiet i regeringen. Tidigare i år sa Ny demokratis ledamot Vyron Polydoras: ”Gyllene gryning är inget hot mot demokratin.” En annan ledamot och tidigare kandidat till ledarposten, Panagiotis Psomiadis, sa innan valet 2012: ”Vi borde förena oss med alla systerpartier, som X, Y, Z och Gyllene gryning.”

Om partiet spelar sina kort rätt under domstolsförhandlingarna kan mordet och krafttagen mot dem ironiskt nog ge partiet en chans att verka återanpassa sig, och genom att många av dess ledande medlemmar överlämnade sig frivilligt till polisen så har det hittills gjort en del riktiga drag (även om partiet retoriskt är lika dystert som någonsin).

Samtidigt är center-vänsterpartiet PASOK ett överraskningsval från att glömmas bort. De senaste siffrorna hamnar kring fyra procent, ner från segerresultatet på 44% för fyra år sedan. Tröskeln för att komma in i parlamentet är tre procent. Bland unga människor i vissa valdistrikt får socialdemokraterna noll procent. Och om zombien PASOK till sist går under så behöver Ny demokrati en ny allierad.

I en tidigare version av krisregimen i Aten ingick Ny demokrati och PASOK utan att blinka en koalition med det religiöst konservativa yttersta högerpartiet LAOS – ett giftermål som offentligt välsignades, till och med uppmuntrades, av Bryssel. Ett Gyllene gryning som snyggat upp sig efter en skenrättegång skulle vissa kretsar föredra framför det Eurozonens helvete som de tror skulle öppna sig av en regering under ledning av vänsterpartiet SYRIZA.

Dagen efter mordet läxade Ny demokratis ledamot Chrysanthos Lazaridis (högsta rådgivare till premiärministern) faktiskt inte upp Gyllene gryning, utan oppositionen SYRIZA och dess allierade vänstergrupper, och angrep dem för att ”undergräva demokratin”.

Enligt den grekiska konstitutionen kan inte politiska partier förbjudas, men nu har regeringen i alla fall skapat prejudikat att använda lagar som är tänkta att ansätta den organiserade brottsligheten.

Om man tittar på SYRIZA:s politik så är det uppenbart att det bara är ett vänstersocialdemokratiskt parti, men partiet har både av regeringsallierade inhemska media och i en del utländsk press konsekvent klassats som vänsterns spegelbild av Gyllene gryning, vänsterns ”extremister”.

Det vore en alltför grov provokation av regeringen att agera mot oppositionspartiet, men man kan vänta sig att koalitionen kommer att vidta liknande åtgärder mot SYRIZA:s mindre allierade eller självständiga vänsteraktivister och fackföreningsaktivister, som den också kommer att kalla ”kriminella gäng”.

Ny demokrati och PASOK är inte några försvarare av demokrati. Det är deras ekonomiska politik, som drivits igenom efter antidemokratiska krav från Bryssel, Frankfurt och Berlin, liksom deras samförstånd med Gyllene gryning som har skapat denna 2000-talets grekiska fascism med grovnackade gymråttor i svarta golftröjor. Så länge denna politik och dessa politiker är kvar kommer fascismen bara att växa.

Gyllene gryning kan bara besegras genom att åtstramningens arkitekter besegras.

Panagiotis Sotiris:
Grekland: nedslaget mot Gyllene gryning och behovet för vänstern att återta initiativet

[Från lastingfuture.blogspot *29 september 2013. Översättning från engelska, Göran Källqvist.]*

För många människor i Grekland – inklusive författaren till denna kommentar – var det ett glädjens ögonblick att se Gyllene grynings ledare i handbojor med bara en handfull anhängare som protesterade mot arresteringen av dem. En nynazistisk organisation med en lång historia av angrepp, misshandel och kallblodiga mord anklagas till sist exakt för vad den är: en kriminell organisation. Även om det är en liten tröst för alla de som drabbats av Gyllene grynings angrepp så är den senaste utvecklingen verkligen en seger för antifascisterna och massrörelsen mot Gyllene gryning, speciellt efter mordet på den 34-årige Pavlos Fyssas, en antifascistisk rapartist i en arbetarförort till Pireus.

Men den grekiska regeringens och det grekiska rättsväsendets beslut att slutligen åtala Gyllene gryning ska inte få oss att glömma det ansvar som flera på varandra följande grekiska regeringar och de partier som stöder åtstramningarna har för Gyllene grynings uppkomst. Under en lång period inte bara accepterade både Ny demokrati och PASOK Gyllene grynings aktivitet, utan drog också fördel av dess uppkomst för att vrida den politiska debatten åt höger. Gyllene gryning bestraffas men yttersta högerns dagordning har blivit en del av den politiska huvudfåran. En rasistisk invandrarfientlig politik, auktoritära angrepp på demonstranter i namn av ”lag och ordning” och antikommunism har blivit den grekiska regeringens signatur. I namn av teorin om de ”två ytterligheterna” har både den radikala vänstern och anarkistiska grupper angripits. Förståsigpåare i de av storfinansen kontrollerade media har framkastat att en mer ”seriös” och moderniserad version av yttersta högern skulle kunna bli en möjlig del av en regeringskoalition mot vänstern och rörelsen mot åtstramningarna.

Inte heller ska vi glömma att Gyllene grynings valframgångar underblåstes av konsekvenserna av ett extremt experiment i nyliberalt samhällsbygge. Recession, arbetslöshet och fattigdom tillsammans med en känsla av att ha förlorat all form av suveränitet har lett till massiva svängningar av de politiska lojaliteterna, både till vänster med SYRIZA:s imponerande valframgångar, men också till den yttersta högern.

En kombination av orsaker föranledde den nuvarande grekiska regeringens angrepp på Gyllene gryning. Trots att det oklanderligt har röstat för affärslivet i parlamentet, så är Gyllene gryning för det första inte bara ännu ett parti i den yttersta högern, likt de partier som sedan 1990-talet har blomstrat i Europa och kombinerar rasism och en auktoritär konservatism med nyliberalism och lojalitet mot den ”liberala demokratin”. Gyllene gryning är ett helt igenom öppet nynazistiskt, antisemitiskt, antiparlamentariskt parti som var på väg att få parlamentarisk slagkraft. Som sådant upplevdes det som ett politiskt hot mot Ny demokrati, som ville stoppa sina valförluster till Gyllene gryning, men också mot det politiska systemet i allmänhet. Till det ska vi också lägga oron hos de internationella organisationerna, speciellt EU, som inte var pigga på tanken på ett nynazistiskt parti som en viktig spelare inom den grekiska politiken. Slutligen satte den massiva proteströrelsen efter mordet på Pavlos Fyssas och det omfattande kravet på rättvisa press på regeringen att göra något för att undvika att bli anklagad för mörkläggning. De många banden mellan Gyllene gryning och den statliga säkerhetsapparaten (Michaloliakos började själv sin bana som betald tjallare till den grekiska underrättelsetjänsten) gjorde det ganska lätt att skaffa bevis mot dem.

Det är tydligt att den grekiska regeringen satsar politiskt på arresteringarna och bestraffningen av Gyllene gryning för att ta det politiska initiativet, flytta fokus i den politiska debatten från åtstramningarna och de förödande resultaten av räddningspaketen till frågor om ”politisk stabilitet” och att ”försvara rättssäkerheten”, och ta tillbaka högerprotesröster från Gyllene gryning. Den kommer

också att utnyttja krafttagen mot Gyllene gryning som ett sätt att legitimera en politik av ”lag och ordning” mot all sorts ”extremism”, inklusive massprotester.

Men det är långtifrån säkert att denna strategi kommer att fungera. Å ena sidan går det inte att tillskriva Gyllene grynings uppkomst till dess lednings skicklighet, utan den måste tillskrivas den långdragna period av social, politisk och kulturell kris som ökade lockelsen hos den blandning av socialt blodtörstigt hat och auktoritär förmyndarmentalitet som Gyllene gryning föreslog. Därmed finns de samhälleliga rötterna till yttersta högerns uppkomst på plats. Å andra sidan är det inte lätt för Ny demokrati och PASOK att läka den spricka som deras åtstramningspolitik har skapat i de representativa relationerna.

Det är följaktligen långtifrån säkert att den grekiska regeringen kommer att lyckas ändra den politiska styrkebalansen till sin fördel. Och det är utmaningen för vänstern: hur den ska återta det politiska initiativet istället för att bara titta på när regeringen slår ner på Gyllene gryning.

Det betyder att vi måste driva den antifascistiska kampen ännu mer beslutsamt. Vi måste kräva att Gyllene grynings aktiviteter och organisering avslöjas helt och fullt, inklusive vilka som finansierat den, och att dess attackgrupper och band till polisen och armén avvecklas fullständigt. Vi måste kämpa för att utrota nyfascismen från samhället genom att vinna tillbaka arbetarkvarteren och de stora massorna av arbetslösa, genom att säkerställa att fascismen förlorar sin dragningskraft på desperata ungdomar, genom att bygga nätverk av solidaritet och garantera att ingen lämnas ensam med att ta konsekvenserna av krisen.

Samtidigt måste vi se till att vänstern inte bara gör sig till tolk för ilska och protester, utan också erbjuder ett radikalt alternativt scenario för det grekiska samhället och omvandlar de underordnade klasserna till ett kollektivt motstånds- och befrielsesubjekt, ett nytt ”historiskt block”.

Men detta kommer inte att bli möjligt om vänstern begränsar sin politik till att ta ställning för ett möjligt alternativ inom systemet som kommer att förhandla fram en mildare sorts åtstramning – vilket kan bli resultatet av SYRIZA-ledningens ”pragmatiska” vändning – eller om den begränsar sin roll till kritik och protester – vilket är problemet med kommunistpartiets och många antikapitalistiska vänstergruppers taktik.

Det som krävs är en vänsterstrategi som bör innehålla att lämna eurozonen och de begränsningar som det ”europeiska integrationsprojektet” tvingar fram, gemensamma ansträngningar för att omdana den grekiska ekonomins produktivitet med hjälp av nationaliseringar, självstyre och arbetarkontroll och en ”valprocess” som kommer att återinföra demokrati och folkets överhöghet.

Den nuvarande kritiska tidpunkten i Grekland har fortfarande möjlighet att bjuda på historiska överraskningar. Det är upp till vänstern att gripa de möjligheter som erbjuds.